

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **A.**, bytom Č., proti odporcovi: **Nitriansky samosprávny kraj**, so sídlom Štefánikova trieda č. 69, Nitra, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.03.2010 č. k. 13Sp 4/2010-12, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. marca 2010 č. k. 13Sp 4/2010-12 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č.: CS 7/2010, CZ 122/2010 zo dňa 08.01.2010 odporca ako konajúci správny orgán podľa § 81 písm. b) bod 1 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) – ďalej na účely tohto rozsudku iba „zák. č. 448/2008 Z.z.“; vyslovil,

že navrhovateľka je odkázaná na poskytovanie sociálnej služby v domove sociálnych služieb s tým, že stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby bol určený ako VI. stupeň a opätovné posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky sa nevyžaduje.

Pri svojom odôvodnení odkázal na ustanovenie § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), podľa ktorého odôvodnenie nie je potrebné, pretože sa účastníkovi konania vyhovel v plnom rozsahu.

Konkrétne zistenia a z toho vyplývajúce závery o zdravotnom stave navrhovateľky sú obsiahnuté v lekárskom posudku vypracovanom v súlade s § 49 zák. č. 448/2008, z ktorého napadnuté rozhodnutie vychádzalo.

Podľa § 91 ods. 1 zák. č. 448/2008 Z.z. na poskytovanie sociálnych služieb na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb, sociálnych služieb na podporu rodiny s deťmi, prepravnej služby, sprievodcovskej a predčitateľskej služby, tlmočnickej služby, sprostredkovanie tlmočnickej služby, sprostredkovanie osobnej asistencie, požičiavanie pomôcok, sociálnej služby s použitím telekomunikačných technológií, pomoci pri zabezpečení opatrovníckych práv a povinností, sociálnej služby v dennom centre, v reintegračnom centre, v jedálni, v pracovni a v stredisku osobnej hygieny sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 22 zák. č. 302/2001 Z.z. na konanie, v ktorom o právach a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhoduje samosprávny kraj, vzťahuje sa všeobecný predpis o správnom konaní, 19) ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 81 písm. b) bod 1 zák. č. 448/2008 Z.z. vyšší územný celok je správnym orgánom v konaniach o odkázanosti na sociálnu službu poskytovanú v zariadení podporovaného bývania, v rehabilitačnom stredisku, v domove sociálnych služieb a v špecializovanom zariadení.

II.**Konanie na prvostupňovom súde**

Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľka podala na Krajský súd v Nitre (doručené dňa 10.02.2010) včas nesúhlasné podanie.

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu, ktorý mu predchádzal, a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto potvrdil napadnuté rozhodnutie.

Pri odôvodnení svojho rozsudku vychádzal zo skutočností zachytených v administratívnom spise správneho orgánu, tzn. že navrhovateľka bola oboznámená dňa 21.12.2009 s obsahom Lekárskeho nálezu na účely posúdenia odkázanosti na sociálnu službu. Na základe uvedeného zistenia následne krajský súd konštatoval, že bol dodržaný zákonný postup na posúdenie odkázanosti žiadateľky na sociálnu službu

Nakoľko nielen rozsah osobnej asistencie a stupeň odkázanosti navrhovateľky bol stanovený v súlade so zákonom, ale aj samotný postup odporcu bol v medziach zákona, krajský súd rozhodol tak, ako uviedol v rozsudku.

III.**Odvolanie navrhovateľky/stanoviská**

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 08.04.2010 (č. 1. 17) navrhovateľka využila možnosť podať odvolanie v 15-dňovej zákonnej lehote a poukázala na to, že v súvislosti s jej žiadosťou nebolo navrhovateľke nič povedané, resp. že nebola s ničím oboznámená (a to ani s lekárskeým vyšetrením). Mala iba vedomosť, že „*pôjdeme na krajský súd, ak nepodpíšeme*“.

Ďalej navrhovateľka poukázala na zhoršenie svojho zdravotného stavu tesne po tom, ako sa oboznámila s obsahom doručeného rozsudku krajského súdu. Súčasne vyslovila nesúhlas so svojim zaradením do triedy VI., nakoľko sa domnieva, že je celkom sebestačná a táto trieda je určená ľuďom, ktorí sú na ňu viac odkázaní.

Záverom navrhovateľka požiadala odvolací súd o spravodlivý prístup pri riešení tejto situácie.

Z vyjadrenia žalovaného (č. l. 19) zo dňa 22.04.2010 vyplýva, že zotrval na zákonnosti a dôvodnosti vydaného rozhodnutia č. CS 7/2010, CZ 122/2010 zo dňa 08.01.2010. Pri zosumarizovaní skutkového stavu odporca zdôraznil to, že dňa 21.12.2009 bol vyhotovený lekársky posudok a súčasne v ten istý deň bol spracovaný v súlade s § 50 zák. č. 448/2008 Z.z. sociálny posudok, ktorý navrhovateľka vlastnoručne podpísala.

Na základe lekárskeho posudku a sociálneho posudku bol v súlade s § 51 zák. č. 448/2008 Z.z. navrhovateľke vyhotovený posudok o jej odkázanosti na sociálnu službu, ktorý bol v súlade s § 92 3ds. 9 zák. č. 448/2008 Z.z. podkladom na vydanie napadnutého rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu, podľa ktorého stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby bol určený stupňom VI. Tento posudok bol navrhovateľke doručený dňa 14.01.2010 s poučením, že v prípade, ak sa jej zdravotný stav od podania žiadosti podstatne zmenil, má o tom doložiť nové lekárske potvrdenie, resp. lekársky nález.

Nakoľko navrhovateľka nepodala k posudku žiadne stanovisko a ani nedoložila žiadne nové doklady, odporca dňa 08.01.2010 vydal rozhodnutie, ktoré je predmet súdneho prieskumu.

Odvolanie podané navrhovateľkou považuje odporca za podanie bez právneho dôvodu, preto žiada podané odvolanie zamietnuť a napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj.

s ust. § 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predovšetkým navrhovateľka vo svojom odvolaní poukazuje na to, že v súvislosti s jej žiadosťou jej nebolo nič povedané, resp. že nebola s ničím oboznámená (a to ani s lekársnym vyšetrením). Táto argumentácia je však v rozpore so „Zápisom zo stretnutia obyvateľov zariadenia s vedením zariadenia zo dňa 04.02.2010“.

Podľa textu citovaného zápisu sa mal riaditeľ „Penziónu“ Zariadenie sociálnych služieb T., p. Ing. F. za účasti sociálnej pracovníčky Mgr. Z. stretnúť s 2 obyvateľmi zariadenia, a to navrhovateľkou a p. J.. Cieľom tohto stretnutia malo byť oboznámenie s textom a dôsledkami zák. č. 448/2008 Z.z.

Tiež mali byť na tomto stretnutí obidvaja menovaní obyvatelia zariadenia oboznámení s rozhodnutím o odkázanosti na sociálnu službu (toto preukazuje aj podpis navrhovateľky na lekárskom náleze dňa 11.12.2009), ktoré sa ich týkajú, pričom navrhovateľke malo byť

oznámené, že je zaradená do stupňa odkázanosti VI. Ďalej im malo byť podané poučenie, že pokiaľ nie sú spokojní s vydaným rozhodnutím o odkázanosti na sociálnu službu, majú možnosť podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu v stanovenej lehote.

Hoci navrhovateľka ďalej v svojom odvolaní vyzdvihla okamih zhoršenia svojho zdravotného stavu tesne po tom, ako sa oboznámila s obsahom doručeného rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd musí vysloviť záver, že tento argument v prejednávanej veci nie je relevantný, a krajský súd vydaním predmetného rozsudku sledoval iba naplnenie ústavného práva navrhovateľky na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky).

Zaradením navrhovateľky do stupňa odkázanosti VI. vzniklo navrhovateľke právo sociálneho zabezpečenia na využívanie sociálnych dávok a služieb s týmto stupňom odkázanosti spojených. Je tiež právom navrhovateľky sa domnievať, že je celkom sebestačná a táto trieda je určená ľuďom, ktorí sú na ňu viac odkázaní. Uvedené práva jej nemôže súd odňať a preto ani v tomto prípade nemôže vyhovieť požiadavke navrhovateľky.

Ak sa navrhovateľka za tejto situácie domnieva, že jej finančný vzťah so Zariadením sociálnych služieb T. sa pre ňu zhorší, má stále právo, ak bude pre ňu nepriaznivé rozhodnutie vydané, požiadať nadriadený správny orgán, poprípade súd o jeho preskúmanie. Zatiaľ, však navrhovateľkou vyslovené obavy sú predčasné a Najvyšší súd nemôže poskytnúť navrhovateľke iné riešenie tejto situácie.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľky ako aj s prihliadnutím na argumenty odporcu Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého neúspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 14. decembra 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová